DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2021 r.

Poz. 680

USTAWA

z dnia 25 lutego 2021 r.

o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

---

1) Niniejsza ustawa:
   1) uzupełnia wdrożenie:
      a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 113, Dz. Urz. UE L 249 z 14.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 362, Dz. Urz. UE L 341 z 18.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 219 z 25.07.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155),
      b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20);
   2) w zakresie swojej regulacji wdraża:
      a) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20),
      b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającą dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64 oraz Dz. Urz. UE L 195 z 19.06.2020, str. 120);
   3) służy stosowaniu:
      a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4),
      b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13),
      c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2115 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającego dyrektywę 2014/65/UE oraz rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i (UE) 2017/1129 w odniesieniu do promowania korzystania z rynków rozwoju MŚP (Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 1).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 432) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa:

1) zasady prowadzenia działalności bankowej, tworzenia i organizacji banków, oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych, a także oddziałów instytucji kredytowych;

2) zasady postępowania naprawczego, likwidacji i upadłości banków;

3) niektóre zasady prowadzenia działalności przez finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej oraz organizacji tych spółek, a także niektóre zasady sprawowania nadzoru nad tymi spółkami;

4) zasady sprawowania nadzoru bankowego, w tym nadzoru skonsolidowanego.”;

2) w art. 4:

a) w ust. 1:

– w pkt 2 wyrazy „państwa niebędącego państwem członkowskim” zastępuje się wyrazami „państwa trzeciego”,

– po pkt 11c dodaje się pkt 11d–11t w brzmieniu:

„11d) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11e) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11f) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11g) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11h) dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11i) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013;

11j) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11k) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013;

11l) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej;

11m) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013;

11n) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej;

11o) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013;

11p) unijna instytucja dominująca – unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej;

11q) dominująca firma inwestycyjna – dominującą firmę inwestycyjną z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29a rozporządzenia nr 575/2013;

11r) unijna dominująca firma inwestycyjna – unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia nr 575/2013;

11s) dominująca instytucja kredytowa – dominującą instytucję kredytową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29c rozporządzenia nr 575/2013;

11t) unijna dominująca instytucja kredytowa – unijną dominującą instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29d rozporządzenia nr 575/2013;”,

– po pkt 37 dodaje się pkt 37a w brzmieniu:

„37a) dyrektywa 2013/36/UE – dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.[3)]);”,

– po pkt 40 dodaje się pkt 40a w brzmieniu:

„40a) rozporządzenie 2017/2402 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.[4)]);”,

– w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49–58 w brzmieniu:

„49) grupa – grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia nr 575/2013;

50) grupa z państwa trzeciego – grupę, w której jednostka dominująca, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, ma siedzibę na terytorium państwa trzeciego;

51) kadra kierownicza wyższego szczebla – członka zarządu, dyrektora lub inną osobę, posiadających wiedzę z zakresu ryzyka związanego z działalnością banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz podejmujących decyzje mające wpływ na to ryzyko;

---

3) Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20.

4) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 195 z 19.06.2020, str. 119.

52) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji:

a) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która została wskazana w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680) lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 74 ust. 1 tej ustawy jako podmiot, wobec którego przewidziano podjęcie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 albo art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1 tej ustawy, lub wykonanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny uprawnień w przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w dziale III rozdziale 8 tej ustawy,

b) bank krajowy, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, które nie są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec których w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 73 ust. 1 tej ustawy przewidziano podjęcie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 albo art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1 tej ustawy, lub wykonanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny uprawnień w przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w dziale III rozdziale 8 tej ustawy;

53) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji:

a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, o ile:

– nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,

– nie są podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji,

– nie są podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, które zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzą w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji ani nie są podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów,

b) organ centralny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, bank krajowy lub instytucję kredytową trwale powiązane w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 575/2013 z organem centralnym, a także ich podmioty zależne w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji – w przypadku gdy organ centralny lub co najmniej jeden bank krajowy lub jedna instytucja kredytowa są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji;

54) zasada indywidualna – zasadę indywidualną, o której mowa w art. 6–10 rozporządzenia nr 575/2013;

55) zasada skonsolidowana – zasadę skonsolidowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013;

56) zasada subskonsolidowana – zasadę subskonsolidowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia nr 575/2013;

57) ryzyko nadmiernej dźwigni – ryzyko nadmiernej dźwigni w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia nr 575/2013;

58) państwo trzecie – państwo niebędące państwem członkowskim.”,

b) w ust. 3 wyrazy „państw niebędących państwami członkowskimi” zastępuje się wyrazami „państw trzecich”;

3) w art. 9b po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Bank stosuje wewnętrzne systemy oceny ryzyka stopy procentowej albo standardową metodykę lub uproszczoną standardową metodykę, określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 84 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE. Uproszczoną standardową metodykę może stosować wyłącznie bank będący małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013.

2b. W przypadku gdy wewnętrzne systemy oceny ryzyka stopy procentowej wdrożone przez bank są niezadowalające, w szczególności gdy nie uwzględniają w odpowiedni sposób takiego ryzyka, metod jego identyfikacji i pomiaru, lub są niewystarczające dla celów zarządzania takim ryzykiem i jego ograniczania, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać:

1) bankowi stosowanie standardowej metodyki;

2) bankowi będącemu małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013, stosowanie uproszczonej standardowej metodyki.

2c. W przypadku gdy uproszczona standardowa metodyka nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać bankowi będącemu małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013, stosowanie standardowej metodyki.”;

4) w art. 9ca:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, jest osoba, która:

1) pełni funkcję członka rady nadzorczej lub

2) należy do kadry kierowniczej wyższego szczebla, lub

3) świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, o ile:

a) łączne wynagrodzenie tej osoby w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość w złotych 500 000 euro oraz nie mniej niż średnie roczne wynagrodzenie osób, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz

b) świadczona przez tę osobę praca lub realizowane przez tę osobę zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej mają znaczny wpływ na profil ryzyka tej jednostki.

1b. Bank, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, i którego średnia wartość aktywów, obliczona dla czteroletniego okresu bezpośrednio poprzedzającego bieżący rok obrachunkowy, nie przekracza równowartości w złotych 5 000 000 000 euro, stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie. Stosowanie polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie dotyczy zmiennych składników wynagrodzenia oraz uznaniowych świadczeń emerytalnych.

1c. Bank, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, może stosować politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, także w przypadku, gdy średnia wartość jego aktywów, obliczona zgodnie z ust. 1b:

1) jest wyższa niż kwota wskazana w ust. 1b, ale nie przekracza średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 3 pkt 1 ani równowartości w złotych 15 000 000 000 euro – jeżeli bank ten spełnia kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia nr 575/2013,

2) jest niższa niż kwota wskazana w ust. 1b, ale nie niższa od średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 3 pkt 2

– oraz gdy przemawiają za tym charakter, skala, złożoność działalności i struktura organizacyjna banku, a w przypadku banku należącego do grupy – cechy grupy, do której bank należy.

1d. Bank stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osoby, której roczna wysokość zmiennego wynagrodzenia nie przekracza równowartości w złotych 50 000 euro ani jednej trzeciej jej łącznego rocznego wynagrodzenia.

1e. Bank może nie stosować polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1d, w przypadku których przemawiają za tym przyjęte w banku praktyki w zakresie wynagrodzeń i których charakter obowiązków i profil stanowisk uzasadnia takie niestosowanie, wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 4.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i oraz k rozporządzenia nr 575/2013, a także informacje udzielane przez bank o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć oraz wykorzystuje te informacje w celu prowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez banki.

5. Bank, raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego:

1) informacje za rok poprzedni o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć;

2) dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość w złotych 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1a–1d i 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który są przekazywane dane zgodnie z ust. 5.”,

d) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Bank będący podmiotem dominującym nie stosuje przepisów ust. 1–7 oraz art. 9cb ust. 1 pkt 1 na zasadzie skonsolidowanej wobec podmiotów zależnych:

1) mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli stosują one szczególne regulacje dotyczące polityki wynagrodzeń określone w obowiązujących w tych państwach przepisach stanowiących implementację innych niż dyrektywa 2013/36/UE przepisów prawa Unii Europejskiej lub w innych niż dyrektywa 2013/36/UE przepisach prawa Unii Europejskiej;

2) mających siedzibę w państwie trzecim, jeżeli stosowałyby one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, gdyby miały siedzibę w państwie członkowskim.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do osób świadczących pracę lub realizujących zadania na rzecz podmiotów zależnych banku będących spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia nr 575/2013 lub firmą inwestycyjną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 albo zagraniczną osobą prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, nieprowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej, które świadczą usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2–4, 6 i 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz wywierają bezpośredni, istotny wpływ na profil ryzyka działalności banku.”;

5) w art. 9f:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń, w tym polityki wynagrodzeń stosowanej w ograniczonym zakresie, oraz sposób jej ustalania, mając na względzie potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania w banku polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na zarządzanie ryzykiem.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, średnią wartość aktywów, o której mowa w:

1) art. 9ca ust. 1c pkt 1,

2) art. 9ca ust. 1c pkt 2

– uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankiem.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, kategorię osób, o których mowa w art. 9ca ust. 1e, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankiem.”;

6) w art. 10a:

a) w ust. 4 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–13 w brzmieniu:

„10) udzielenie informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 187);

11) udzielenie informacji Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu lub Bankowi Światowemu, na ich wniosek, w zakresie niezbędnym do programów oceny sektora finansowego;

12) udzielenie informacji Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych, na jego wniosek, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez ten bank ilościowych badań skutków;

13) udzielenie informacji Radzie Stabilności Finansowej, na jej wniosek, w zakresie niezbędnym do wykonywania jej mandatu.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4 pkt 11–13, zawiera w szczególności:

1) uzasadnienie potrzeby udzielenia informacji w odniesieniu do zadań wykonywanych przez wnioskodawcę;

2) określenie charakteru, zakresu i formy informacji oraz sposobu ich ujawniania lub przekazywania;

3) zapewnienie, że informacje:

a) są niezbędne do realizacji zadań wykonywanych przez wnioskodawcę i nie wykraczają poza zakres zadań przez niego wykonywanych,

b) zostaną przekazane lub ujawnione wyłącznie osobom realizującym zadanie, na potrzeby którego został złożony wniosek, oraz które na mocy przepisów prawa obowiązującego w państwie siedziby wnioskodawcy lub prawa międzynarodowego są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

4b. Informacje udostępniane wnioskodawcom, o których mowa w ust. 4 pkt 11–13, przekazywane są wyłącznie zbiorczo lub w formie zanonimizowanej.

4c. Komisja Nadzoru Finansowego może udostępnić wnioskodawcom, o których mowa w ust. 4 pkt 11–13, informacje inne niż określone w ust. 4b wyłącznie w siedzibie Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.”,

c) w ust. 6 wyrazy „państwa niebędącego państwem członkowskim” zastępuje się wyrazami „państwa trzeciego”;

7) w art. 11 w ust. 2:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zatwierdzenia albo zwolnienia z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o których mowa odpowiednio w art. 48q i art. 48s,”,

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) nakazania bankowi ograniczenia lub wstrzymania dokonania wypłaty z zysku netto lub odsetek na rzecz posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia nr 575/2013, zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 3,”,

c) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) nakazania finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenia lub wstrzymania wypłaty z zysku lub odsetek zgodnie z art. 141fa ust. 1 pkt 6,”,

d) pkt 11–13 otrzymują brzmienie:

„11) zawieszenia w czynnościach członków rady nadzorczej lub członków zarządu banku, instytucji finansowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej,

12) ograniczenia zakresu działalności banku, oddziału banku zagranicznego, oddziału instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej,

13) nałożenia kary finansowej na bank, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej, instytucję finansową, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej,”,

e) pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16) odwołania członka rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej,

17) nałożenia kary pieniężnej na członków rady nadzorczej oraz zarządu banku, instytucji finansowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, na osoby odpowiedzialne, o których mowa w art. 138 ust. 3 pkt 2a lub art. 141fa ust. 1 pkt 3 lit. b, oraz na władze oddziału instytucji kredytowej,”,

f) pkt 20a i 21 otrzymują brzmienie:

„20a) nakazania bankowi przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 1,

21) nakazania bankowi przestrzegania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2,”;

8) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Tworzenie i organizacja banków, oddziałów i przedstawicielstw banków oraz organizacja finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej”;

9) w rozdziale 2 tytuł oddziału C otrzymuje brzmienie:

„Banki w formie spółek akcyjnych oraz finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej”;

10) w art. 22aa ust. 1–11 otrzymują brzmienie:

„1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej powinni mieć wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dawać rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków. Rękojmia, o której mowa w zdaniu pierwszym, odnosi się w szczególności do reputacji, uczciwości i rzetelności danej osoby oraz zdolności do prowadzenia spraw banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w sposób ostrożny i stabilny.

2. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności danego podmiotu.

3. Członek zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej może pełnić jednocześnie nie więcej niż:

1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo

2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

4. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 3, uznaje się:

1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w podmiotach należących do tej samej grupy;

2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w:

a) podmiotach objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, lub

b) podmiotach, w których bank, finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcji pełnionych przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.

6. Na wniosek rady nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez bank, finansową spółkę holdingową albo finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, może wyrazić zgodę na pełnienie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 3 i 4, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.

7. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z zarządzaniem bankiem, finansową spółką holdingową i finansową spółką holdingową o działalności mieszanej.

8. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zapewniają środki niezbędne do przygotowania członków zarządu i rady nadzorczej do pełnienia przez nich funkcji i środki niezbędne do ich szkolenia.

9. Przy wyborze kandydatów na członków zarządu lub rady nadzorczej właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej uwzględnia cechy i kompetencje istotne z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowości realizacji zadań przez zarząd lub radę nadzorczą.

10. W celu zapewnienia ostrożnego i stabilnego zarządzania bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej identyfikują kluczowe funkcje inne niż wymienione w ust. 1, z którymi jest związany zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności umożliwiający wywieranie znaczącego wpływu na kierowanie bankiem, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zapewniają, że osoby pełniące te funkcje spełniają wymagania, o których mowa w ust. 1.

11. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej żądają od kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej oraz od osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji w banku, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedłożenia:

1) dokumentów lub oświadczeń dotyczących:
   a) zmiany imienia, nazwiska lub obywatelstwa,
   b) sytuacji materialnej i stanu majątku;
2) informacji niezbędnych do oceny spełniania warunków, o których mowa w ust. 1, dotyczących:
   a) adresu zamieszkania lub pobytu,
   b) wykształcenia, zawodu, umiejętności i doświadczenia zawodowego, w tym dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej, ukończonych szkoleń zawodowych, miejsca i stanowiska pracy oraz funkcji pełnionych w organach podmiotów sektora finansowego,
   c) karalności, postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe prowadzonych przeciwko kandydatowi na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osobie ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji,
   d) nałożonych sankcji administracyjnych,
   e) sankcji administracyjnych nałożonych na inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji,
   f) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na reputację kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których występował lub występuje jako strona,
   g) znajomości języka polskiego oraz języków obcych,
   h) sposobu działania w życiu, środowisku i kontaktach zawodowych oraz sposobu zachowania się wobec osób pokrzywdzonych przez jego działania.”;

11) w art. 22b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja Nadzoru Finansowego, badając rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków przez osobę, której dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji informacji również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.”;

12) po art. 22c dodaje się art. 22ca w brzmieniu:

„Art. 22ca. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny, czy członkowie zarządu i rady nadzorczej spełniają wymogi określone w art. 22aa. W ocenie uwzględnia się w szczególności przypadki uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, z wykorzystaniem działalności banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, uzasadnionego podejrzenia usiłowania popełnienia tego przestępstwa lub istnienia podwyższonego ryzyka popełnienia tego przestępstwa.”;

13) art. 22d otrzymuje brzmienie:

„Art. 22d. 1. W przypadku gdy członek rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa, Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwego organu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z wnioskiem o jego odwołanie albo, w drodze decyzji, odwołać członka rady nadzorczej lub zarządu danego podmiotu.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o którym mowa w ust. 1, do czasu podjęcia przez właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie.

3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony lub odwołany.”;

14) w art. 25g:

a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) miejsce zamieszkania lub siedziba podmiotu składającego zawiadomienie znajduje się w państwie trzecim lub nadzór nad nim sprawują władze nadzorcze państwa trzeciego lub”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy podmiotem składającym zawiadomienie jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, która jest stroną toczącego się postępowania w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w art. 48q ust. 3, albo gdy podmiotem składającym zawiadomienie jest finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, która jest stroną toczącego się postępowania w przedmiocie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, następuje zawieszenie biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu na okres od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 48q ust. 4, do dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 48q ust. 3, stała się prawomocna, albo na czas trwania postępowania w przedmiocie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, jednak nie krócej niż na okres 21 dni roboczych.”;

15) w art. 25l w ust. 6 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”;

16) w art. 31 w ust. 2 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) schemat struktury organizacyjnej grupy, do której należy bank, w tym wskazanie jednostek dominujących w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej z państwa członkowskiego;”;

17) w art. 36 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jest przygotowany organizacyjnie do rozpoczęcia działalności, w szczególności posiada system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej pozwalające skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z prowadzeniem działalności bankowej;”;

18) w art. 37 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wydania zezwolenia na utworzenie banku również w przypadku, gdy bank, który ma zostać utworzony, należy do grupy z państwa trzeciego, do której nie należy pośrednia unijna jednostka dominująca, o której mowa w art. 42g, a z przepisów oddziału Db wynika obowiązek przynależenia pośredniej unijnej jednostki dominującej do takiej grupy.”;

19) w art. 40:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do postępowania przy tworzeniu oddziału banku zagranicznego w kraju stosuje się odpowiednio przepisy art. 32–38.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o:

1) wydanych zezwoleniach na utworzenie oddziału banku zagranicznego oraz o zmianach tych zezwoleń;

2) kwocie całkowitych aktywów i zobowiązań oddziału banku zagranicznego;

3) nazwie grupy z państwa trzeciego, do której należy oddział banku zagranicznego.

6b. Informacje, o których mowa w ust. 6a pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego co najmniej raz w roku.”;

20) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40b. 1. Oddział banku zagranicznego przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia przez właściwy organ tego banku, sprawozdanie z prowadzonej działalności za poprzedni rok obrotowy zawierające informacje o:

1) systemie gwarantowania depozytów, w którym uczestniczy, oraz o zasadach funkcjonowania tego systemu, o ile nie jest to obowiązkowy system gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;

2) wdrożonych zasadach zarządzania ryzykiem;

3) zasadach zarządzania wraz ze wskazaniem osób pełniących kluczowe funkcje;

4) zatwierdzonym przez właściwe władze nadzorcze państwa siedziby tego banku planie naprawy obejmującym dany oddział.

2. Oddział banku zagranicznego przekazuje, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, inne informacje, które są niezbędne do celu monitorowania działalności oddziału.”;

21) w rozdziale 2 po oddziale Da dodaje się oddział Db w brzmieniu:

„Db. Pośrednia unijna jednostka dominująca

Art. 42g. 1. Do grupy z państwa trzeciego, do której należą:

1) co najmniej dwa podmioty będące bankiem albo finansową spółką holdingową, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3, albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3, albo

2) instytucja kredytowa i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, albo

3) firma inwestycyjna w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, albo

4) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, albo

5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1

– należy także jeden podmiot będący pośrednią unijną jednostką dominującą.

2. Pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca instytucja kredytowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego albo unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3.

3. W przypadku gdy do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, nie należy bank ani instytucja kredytowa, pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

4. Do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego, mogą należeć dwa podmioty będące pośrednimi unijnymi jednostkami dominującymi. Zgody udziela się na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może wydać zgodę, o której mowa w ust. 4, w przypadku gdy:

1) przynależenie do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą byłoby niezgodne z przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, w którym znajduje się siedziba podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji grupy z państwa trzeciego, z których wynika obowiązek rozdzielenia działalności, lub z decyzjami właściwego organu nadzoru tego państwa, z których wynika obowiązek takiego rozdzielenia, lub

2) organ właściwy dla pośredniej unijnej jednostki dominującej w sprawach przymusowej restrukturyzacji wyda opinię, zgodnie z którą przynależenie do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą zmniejszyłoby możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji takiej pośredniej unijnej jednostki dominującej.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, gdy obowiązek rozdzielenia działalności, o którym mowa w tym przepisie, związany jest z działalnością o charakterze inwestycyjnym, jednym z podmiotów będących pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

Art. 42h. 1. W przypadku gdy bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3, należą do grupy z państwa trzeciego, której łączna wartość aktywów na terytorium państw członkowskich jest niższa niż równowartość w złotych 40 000 000 000 euro, przepisu art. 42g nie stosuje się.

2. Łączna wartość aktywów, o której mowa w ust. 1, stanowi sumę:

1) aktywów każdego z podmiotów, o których mowa w art. 42g ust. 1 pkt 1–5, należących do grupy z państwa trzeciego, działających na terytorium państw członkowskich, wynikających z bilansu skonsolidowanego albo bilansów tych podmiotów sporządzonych na poziomie jednostkowym, jeżeli podmiot nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu, oraz

2) aktywów każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału utworzonego przez bank zagraniczny, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, oraz każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału zagranicznej osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie członkowskim.

3. Równowartość w złotych aktywów, o których mowa w ust. 1, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roku obrotowego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o grupie z państwa trzeciego działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawierającą:

1) nazwy podmiotów należących do grupy z państwa trzeciego, nad którymi Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór, i wartość ich aktywów;

2) nazwę oddziału banku zagranicznego należącego do grupy z państwa trzeciego, rodzaj czynności bankowych, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;

3) nazwę oddziału zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską, o której mowa w art. 115 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, należącego do grupy z państwa trzeciego, rodzaj czynności, o których mowa w art. 69 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;

4) nazwę podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą oraz nazwę grupy z państwa trzeciego, do której pośrednia unijna jednostka dominująca należy.”;

22) po rozdziale 2a dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

Zatwierdzanie działalności finansowych spółek holdingowych oraz finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej

Art. 48q. 1. Prowadzenie działalności przez dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, unijną dominującą finansową spółkę holdingową i unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej wymaga zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego.

2. Prowadzenie działalności przez finansową spółkę holdingową i finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, inne niż określone w ust. 1, wymaga zatwierdzenia prowadzenia działalności przez Komisję Nadzoru Finansowego, w przypadku gdy podmioty te podlegają nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie subskonsolidowanej i do tych podmiotów stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej.

3. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza działalność podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, w drodze decyzji.

4. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, zawiera informacje:

1) o strukturze organizacyjnej grupy, do której należy podmiot, o którym mowa w ust. 1 albo 2, oraz o podmiotach należących do tej grupy, w tym adresie, siedzibie i rodzaju prowadzonej działalności;

2) o osobach powołanych na funkcje prezesa i wiceprezesa zarządu spółki albo prezesa i członka zarządu spółki, albo prezesa zarządu spółki i osoby zastępującej prezesa zarządu spółki oraz o spełnieniu przez te osoby wymogów, o których mowa w art. 22aa ust. 1–9;

3) niezbędne do oceny, czy zapewnione będzie ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem krajowym lub instytucją kredytową, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2, na bank krajowy lub instytucję kredytową lub z uwagi na sytuację finansową podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2 – w przypadku gdy podmiotem zależnym podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2, jest bank krajowy lub instytucja kredytowa, przy czym przepis art. 25h ust. 2 stosuje się odpowiednio;

4) o wewnętrznej strukturze organizacyjnej grupy i podziale zadań w ramach grupy.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może żądać przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1 albo 2, także innych informacji niż określone w ust. 4, niezbędnych do wydania decyzji, o której mowa w ust. 3.

Art. 48r. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza prowadzenie działalności przez podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 albo 2, w przypadku gdy:

1) wewnętrzne zasady i podział zadań w ramach grupy zapewniają spełnianie przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej określonych w przepisach rozporządzenia nr 575/2013 wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej lub zasadzie subskonsolidowanej oraz przyczyniają się do:

   a) koordynacji podmiotów zależnych finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, w tym podziału zadań pomiędzy instytucje będące podmiotami zależnymi,

   b) zapobiegania konfliktom wewnątrzgrupowym lub ich rozwiązywania,

   c) realizowania ogólnogrupowych polityk określonych przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej;

2) struktura organizacyjna grupy umożliwia sprawowanie nadzoru przez Komisję Nadzoru Finansowego nad bankiem lub domem maklerskim w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, będącym podmiotem zależnym lub podmiotem dominującym, który podlega wymogom określonym w przepisach rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej, zasadzie subskonsolidowanej lub zasadzie skonsolidowanej;

3) zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 22aa ust. 1;

4) z oceny, o której mowa w art. 48q ust. 4 pkt 3, wynika, że zapewnione będzie ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem krajowym lub instytucją kredytową będących podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

2. Oceniając spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę:

1) pozycję finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w grupie;

2) strukturę akcjonariuszy podmiotów w grupie;

3) rolę finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w grupie.

Art. 48s. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zwalnia podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 2, z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 2, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

1) podstawową działalnością finansowej spółki holdingowej jest nabywanie pakietów akcji w podmiotach zależnych, a podstawową działalnością finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej względem instytucji w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub instytucji finansowych jest nabywanie pakietów akcji w podmiotach zależnych;

2) finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie zostały wyznaczone jako podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji w żadnej z grup podlegających przymusowej restrukturyzacji zgodnie z grupowym planem przymusowej restrukturyzacji;

3) bank albo instytucja kredytowa będące podmiotem zależnym podmiotu, o którym mowa w art. 48q ust. 2, zostały wyznaczone do zapewnienia spełniania przez grupę wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej, udostępniono im wszystkie niezbędne środki i upoważniono je do wywiązania się z tego obowiązku;

4) finansowa spółka holdingowa ani finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie uczestniczą w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania, decyzji operacyjnych ani decyzji finansowych mających wpływ na grupę lub jej podmioty zależne będące instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub instytucjami finansowymi;

5) nadzór nad grupą sprawowany jest na zasadzie skonsolidowanej.

2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 48q ust. 2, przestaną spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 48q ust. 2–5 oraz art. 48r stosuje się. W takim przypadku finansowa spółka holdingowa oraz finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej niezwłocznie występują z wnioskiem o zatwierdzenie działalności.”;

23) art. 79b otrzymuje brzmienie:

„Art. 79b. 1. Bank, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, przekazuje informacje o kredytach, pożyczkach pieniężnych, gwarancjach bankowych oraz poręczeniach udzielonych:

1) członkom zarządu i członkom rady nadzorczej banku;

2) osobom zajmującym kierownicze stanowiska w banku;

3) małżonkom, dzieciom lub rodzicom członka zarządu lub rady nadzorczej banku;

4) spółkom, w których osoby, o których mowa w pkt 1–3, posiadają co najmniej 10% udziałów w kapitale lub praw głosu, lub na które te osoby mogą wywierać znaczący wpływ, lub w których te osoby pełnią funkcję członka rady nadzorczej albo kadry kierowniczej wyższego szczebla;

5) akcjonariuszom banku, z wyłączeniem akcjonariuszy posiadających wyłącznie akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w liczbie uprawniającej do wykonywania nie więcej niż 5% głosów na walnym zgromadzeniu;

6) w przypadku banku spółdzielczego – udziałowcom tego banku.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może zażądać dokumentów dotyczących kredytów i pożyczek udzielonych podmiotom, o których mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres 5 lat od dnia:

1) zakończenia sprawowania funkcji – w przypadku informacji dotyczących osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;

2) zakończenia sprawowania funkcji przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku, którego małżonkowi, rodzicowi lub dziecku udzielono kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia – w przypadku informacji dotyczących osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3;

3) w którym przestały być spełniane warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6 – w przypadku informacji dotyczących spółek i osób, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6.”;

24) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2:

a) w lit. b tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– określone w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego,”,

b) w lit. q wyrazy „państwa niebędącego państwem członkowskim” zastępuje się wyrazami „państwa trzeciego”;

25) w art. 110 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa w związku z postępowaniami, o których mowa w przepisach o ochronie informacji niejawnych;”;

26) w art. 111a w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) informacje o jego działalności w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej za dany rok obrotowy;”,

b) w pkt 3 wyrazy „art. 141f ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1”;

27) w art. 128 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Bank przeciwdziała ryzyku nadmiernej dźwigni, uwzględniając potencjalny wzrost tego ryzyka spowodowany obniżeniem funduszy własnych w związku z oczekiwanymi lub zrealizowanymi stratami.”;

28) w art. 133a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badanie i ocena nadzorcza obejmują identyfikację wielkości i charakteru ryzyka, na jakie jest narażony bank, ocenę jakości procesu zarządzania ryzykiem, ocenę poziomu kapitału pokrywającego ryzyko wynikające z działalności banku oraz zarządzania bankiem, w tym zgodności działalności banku z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ze statutem i z decyzjami o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku i rozpoczęcie przez niego działalności, oraz ocenę działań podjętych przez bank w następstwie zastosowania środków, o których mowa w art. 138, art. 138c i art. 141.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu:

„5a. Na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej, w których badaniu podlegał kapitał wewnętrzny, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje bankowi zalecenia w zakresie oczekiwanego poziomu funduszy własnych, które bank powinien utrzymywać ponad kwotę funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych:

1) w art. 138 ust. 2 pkt 2 lub

2) w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, lub

3) w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, lub

4) na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013.

5b. W badaniu kapitału wewnętrznego sprawdza się w szczególności, czy kwota funduszy własnych pozwala zaabsorbować potencjalne straty wynikające z testów warunków skrajnych, w tym testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 133b.

5c. Zalecenia, o których mowa w ust. 5a, dotyczą ryzyka, które nie zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2.

5d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami, o których mowa w ust. 5a, w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez bank:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2b;

3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013.

5e. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami, o których mowa w ust. 5a, w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez bank:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia nr 575/2013;

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2a;

3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykażą, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego, lub uzasadnione podejrzenie usiłowania popełnienia tego przestępstwa lub istnieje podwyższone ryzyko popełnienia tego przestępstwa, Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Komisja Nadzoru Finansowego zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej banków, w tym kryteria stosowania zasady proporcjonalności, a także informacje w zakresie spełniania przez banki wymogów lub norm, o których mowa w przepisach ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy banki o podobnym profilu ryzyka, w szczególności podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne ryzyko, Komisja Nadzoru Finansowego może w odniesieniu do takich banków przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.”;

29) w art. 133c w ust. 2 uchyla się pkt 2;

30) w art. 138:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1a–2a,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ograniczenie ryzyka występującego w działalności banku, w tym ryzyka wynikającego z powierzenia wykonywania czynności, o którym mowa w art. 6a ust. 1;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi:

1) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę w szczególności model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a;

2) przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, w szczególności w przypadku:

a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji,

b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem,

c) stwierdzenia, na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, że:

– bank jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402,

– bank nie spełnia wymogów określonych w art. 128 lub określonych w art. 393 rozporządzenia nr 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów,

– korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia nr 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych bank mógł sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat,

– bank systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnych do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a;

3) ograniczenie lub wstrzymanie dokonania wypłaty z zysku netto lub odsetek na rzecz posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia nr 575/2013, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi niewykonania zobowiązania przez bank, w celu zwiększania funduszy własnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku;

4) wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2l w brzmieniu:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego, nakazując bankowi przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, określa, że:

1) co najmniej 75% dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych stanowi kapitał Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013;

2) co najmniej 75% kapitału Tier I, o którym mowa w pkt 1, składa się z kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013.

2b. W przypadku dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, Komisja Nadzoru Finansowego nakazuje spełnianie takiego wymogu za pomocą kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013.

2c. Komisja Nadzoru Finansowego, nakazując bankowi przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, może nakazać spełnianie takiego wymogu większym niż określony w ust. 2a udziałem kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013, lub kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013, jeżeli wynika to z potrzeby zwiększenia zdolności absorpcji potencjalnych strat zidentyfikowanych w wyniku badania i oceny nadzorczej, o których mowa w art. 133a.

2d. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniająca ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;

2) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013;

3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni.

2e. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniająca inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia nr 575/2013;

2) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;

3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli zalecenia uwzględniają rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni.

2f. Ryzyko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c tiret pierwsze, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu, w przypadku gdy kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 2 pkt 2, z uwzględnieniem oszacowań kapitału wewnętrznego, jest wyższa niż kwota funduszy własnych wynikająca z wymogów określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

2g. Komisja Nadzoru Finansowego ocenia ryzyko istotne, na jakie narażony jest bank, wynikające z prowadzonej działalności, z uwzględnieniem profilu ryzyka banku oraz:

1) specyficznego dla banku ryzyka, które wyraźnie zostało wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub które w tych przepisach nie zostało wyraźnie uwzględnione;

2) specyficznego dla banku ryzyka, w przypadku którego istnieje prawdopodobieństwo, że zostanie niedoszacowane mimo spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

2h. Przy ocenie ryzyka, o którym mowa w ust. 2g pkt 2, nie uwzględnia się ryzyka podlegającego rozwiązaniom przejściowym lub przepisom przewidującym zasadę praw nabytych określonych w przepisach rozporządzenia nr 575/2013.

2i. Ryzyko stopy procentowej w ramach portfela bankowego może zostać uznane przez Komisję Nadzoru Finansowego za istotne, w szczególności gdy:

1) wartość ekonomiczna kapitału własnego banku zmniejszyła się o ponad 15% jego kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 98 ust. 5a dyrektywy 2013/36/UE;

2) wynik odsetkowy netto banku obniżył się znacznie w następstwie nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu, o których mowa w pkt 1.

2j. Komisja Nadzoru Finansowego może nie zastosować wobec banku nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeżeli na podstawie badania i oceny nadzorczej uzna, że zarządzanie przez bank ryzykiem stopy procentowej w ramach portfela bankowego jest odpowiednie, a bank nie jest nadmiernie narażony na ryzyko stopy procentowej w ramach portfela bankowego.

2k. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie płynności.

2l. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja Nadzoru Finansowego informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od banku oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w przepisach rozporządzenia nr 575/2013 lub ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”,

d) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji oraz przepisów wydanych na ich podstawie, przepisów rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem art. 92a i art. 92b tego rozporządzenia, oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) nakazać osobie fizycznej odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości lub nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości 21 312 000 zł;

2b) zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej banku bezpośrednio nadzorującego obszar, w którym miało miejsce naruszenie, lub członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;”,

e) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego może także zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku w przypadku:”,

f) ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie:

„4a. Członek rady nadzorczej lub zarządu banku jest obowiązany poinformować Komisję Nadzoru Finansowego o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe, w terminie 30 dni od dnia postawienia zarzutów.

5. Komisja Nadzoru Finansowego odwołuje członka rady nadzorczej lub zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, a także w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku, o którym mowa w ust. 4a.”;

31) w art. 138b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1 lub 2, lub kierując zalecenie, o którym mowa w art. 133a ust. 5a, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.

2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję lub kieruje zalecenie, o których mowa w ust. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia dostarczenia właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank:

1) sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy – w przypadku decyzji, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2, lub zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a;

2) sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy – w przypadku decyzji, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję lub kierując zalecenie, o których mowa w ust. 1, bierze pod uwagę opinie wyrażone przez te władze oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tych opinii, otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję lub kierując zalecenie, o których mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. W decyzji Komisja Nadzoru Finansowego może określić warunki i terminy zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1 lub 2.”,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środków odpowiadających środkom, o których mowa w ust. 1, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

7. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje raz w roku oceny przesłanek oraz skutków wydania decyzji lub skierowania zaleceń, o których mowa w ust. 1. Przesłanki oraz skutki decyzji lub zaleceń wydanych w przypadku braku wspólnego stanowiska mogą być poddane ocenie także, jeżeli wystąpi o to właściwa władza nadzorcza.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank informację o przekazanych bankowi zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a.”;

32) w art. 141:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niewykonywania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 138 ust. 3, statutu, odmowy udzielenia wyjaśnień, informacji, o których mowa w art. 139, lub w przypadku niewykonania obowiązków określonych w rozdziale 11b Komisja Nadzoru Finansowego może nakładać na członków rady nadzorczej lub zarządu banku kary pieniężne do wysokości 21 312 000 zł.”,

b) w ust. 1a:

– pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) stopień przyczynienia się członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do powstania naruszenia;

3) sytuację finansową członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;

4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;”,

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) gotowość członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego;

7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;”;

33) w art. 141e po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informacje przekazywane przez Komisję Nadzoru Finansowego właściwym władzom nadzorczym zgodnie z ust. 1 i 2 w zakresie niezbędnym do monitorowania płynności i wypłacalności instytucji kredytowej lub banku są tym władzom nadzorczym przekazywane niezwłocznie.”;

34) w art. 141f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzorowi skonsolidowanemu podlega:

1) bank krajowy, który działa w holdingu:

a) bankowym krajowym,

b) bankowym zagranicznym,

c) finansowym,

d) mieszanym,

e) hybrydowym;

2) finansowa spółka holdingowa;

3) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego może zawierać z właściwymi władzami nadzorczymi innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej oraz nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych, a także określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 18.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi, finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, w ramach współpracy, przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138 ust. 2 pkt 2 i art. 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego wydała decyzję, o której mowa w art. 48q ust. 3, może zawrzeć z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa sprawującymi nadzór skonsolidowany, a w przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany – z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, które zatwierdziły działalność dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, o którym mowa w ust. 3. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”,

e) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy:”,

– uchyla się pkt 1–3,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) bank krajowy jest dominującą instytucją kredytową lub unijną dominującą instytucją kredytową;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podmiotami dominującymi wobec banku krajowego są dominujące firmy inwestycyjne, unijne dominujące firmy inwestycyjne, dominujące finansowe spółki holdingowe z państwa członkowskiego, dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijne dominujące finansowe spółki holdingowe z państwa członkowskiego, unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej z państwa członkowskiego lub dominujące podmioty nieregulowane w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym – jeżeli do grupy nie należy żadna instytucja kredytowa lub jeżeli bank krajowy ma sumę bilansową większą od sumy bilansowej jakiejkolwiek instytucji kredytowej z tej grupy;”,

– uchyla się pkt 5,

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) łączna suma bilansowa banków krajowych należących do grupy jest większa od każdej z łącznych sum bilansowych instytucji kredytowych mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim, należących do tej samej grupy.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W szczególnych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze porozumienia, uzgodnić z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, że kryteriów, o których mowa w ust. 6 pkt 3a lub 4, nie stosuje się, jako niewłaściwych z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3, lub z uwagi na względną istotność ich działalności w Rzeczypospolitej Polskiej albo innych państwach członkowskich. Uzgodnienia takiego nie dokonuje się, gdy podmiotem dominującym banku krajowego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, a do grupy nie należy instytucja kredytowa.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 8, właściwe władze nadzorcze mogą zasięgnąć opinii unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, instytucji kredytowej lub banku krajowego o najwyższej sumie bilansowej.”,

h) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Komisja Nadzoru Finansowego informuje unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej albo bank krajowy o najwyższej sumie bilansowej o sprawowaniu przez siebie nadzoru skonsolidowanego.”,

i) ust. 11b i 11c otrzymują brzmienie:

„11b. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia nr 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażających płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tego samego holdingu co bank krajowy, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności lub w którym uzyskały zatwierdzenie działalności, lub państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność istotne oddziały banku krajowego, Komisja Nadzoru Finansowego, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

11c. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego.”,

j) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. W celu wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia kolegia właściwych władz nadzorczych, zwane dalej „kolegiami", i przewodniczy tym kolegiom, zapewniając współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z państw trzecich, w których mają siedziby podmioty zależne unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej lub unijnych instytucji dominujących, właściwymi władzami nadzorczymi z państw goszczących istotny oddział banku krajowego oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 17.",

k) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:

„18a. W kolegium może uczestniczyć właściwy organ w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z art. 48q ust. 3. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.";

35) po art. 141f dodaje się art. 141fa i art. 141fb w brzmieniu:

„Art. 141fa. 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej prowadzi działalność bez wymaganego zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3, albo po uzyskaniu takiego zatwierdzenia przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji:

1) zawiesić wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów w podmiotach zależnych będących:

a) instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub

b) finansowymi spółkami holdingowymi lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3, lub

c) finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, lub

d) dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego, dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego lub unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3

– posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego przysługujących finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej;

2) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;

3) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:

a) w przypadku finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej:

– kwoty 21 312 000 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 21 312 000 zł, albo

– dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,

b) w przypadku osoby odpowiedzialnej za stwierdzone naruszenie:

– kwoty 21 312 000 zł albo

– dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;

4) zawiesić w czynnościach członka zarządu finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;

5) wyznaczyć, do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 12 miesięcy, inną finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, bank lub dom maklerski w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, należące do grupy, jako podmiot obowiązany do zapewnienia spełniania wymogów określonych w przepisach ustawy i rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej;

6) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenie lub wstrzymanie wypłat z zysku lub odsetek akcjonariuszom;

7) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedstawienie Komisji Nadzoru Finansowego planu przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, wraz ze wskazaniem terminu realizacji tego planu;

8) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zbycie całości albo części posiadanych przez te spółki akcji w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a–d, lub w innych podmiotach sektora finansowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia nr 575/2013;

9) zalecić finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej nabycie przez jej akcjonariuszy udziałów kapitałowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia nr 575/2013 posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a–d;

10) ograniczyć zakres działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

3. Jeżeli w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego realizacja planu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, przedstawionego przez finansową spółkę holdingową albo finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej nie przywróci zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, lub wskazany termin realizacji planu nie zapewnia przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może wyznaczyć finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej termin jego uzupełnienia albo opracowania nowego planu.

Art. 141fb. 1. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w art. 48q ust. 3, na wniosek złożony przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

2. Komisja Nadzoru Finansowego, po otrzymaniu wniosku, niezwłocznie podejmuje współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, w którym siedzibę ma finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, lub z właściwym koordynatorem zagranicznym, o którym mowa w art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym, zwanym dalej „koordynatorem zagranicznym”, w celu wydania decyzji, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska, zarówno co do samego rozstrzygnięcia, jak i jego przesłanek. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje wniosek tym władzom lub koordynatorowi zagranicznemu, wraz ze swoim stanowiskiem w sprawie.

3. Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia w decyzji stanowiska właściwych władz nadzorczych innego państwa lub koordynatora zagranicznego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania wniosku do właściwych władz nadzorczych innego państwa lub koordynatora zagranicznego.

5. W przypadku wydania decyzji o odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować jeden ze środków, o których mowa w art. 141fa ust. 1.

6. Komisja Nadzoru Finansowego w uzasadnionych przypadkach może wydać decyzję o:

1) odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia;

2) zatwierdzeniu albo odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

7. W przypadku gdy przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, nie osiągnięto wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego kieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010 lub do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2001, str. 48, z późn. zm.[5)]), zwanego dalej „Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych".

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, a także w przypadku gdy właściwa władza nadzorcza innego państwa lub koordynator zagraniczny skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010 lub do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Komisja Nadzoru Finansowego zawiesza postępowanie do czasu podjęcia rozstrzygnięcia przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego lub Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję po otrzymaniu rozstrzygnięcia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego lub Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

10. Do postępowania w sprawach, o których mowa w:

1) art. 141fa – przepisy ust. 2–9,

2) art. 48s – przepisy ust. 1–9

– stosuje się odpowiednio.";

36) w art. 141g:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Banki krajowe działające w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej przekazują Komisji Nadzoru Finansowego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia:

1) przez walne zgromadzenie, własne skonsolidowane sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z badania;

2) sprawozdania finansowe podmiotów zależnych od banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz sprawozdania finansowe podmiotów, z którymi bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada bliskie powiązania, które nie zostały ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, wraz ze sprawozdaniem z badania.

2. Banki krajowe działające w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, niezależnie od sprawozdań, o których mowa w ust. 1, przekazują Komisji Nadzoru Finansowego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia zatwierdzenia, skonsolidowane sprawozdanie finansowe pierwotnego podmiotu dominującego w holdingu lub sprawozdanie finansowe sporządzone na najwyższym szczeblu konsolidacji.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, sporządzone w języku obcym, bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej przekazuje wraz z ich tłumaczeniem na język polski dokonanym przez tłumacza przysięgłego.",

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja Nadzoru Finansowego, na uzasadniony wniosek banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, może zwolnić bank, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z obowiązków określonych w ust. 1–3 lub ograniczyć ich zakres.",

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli w podmiotach, o których mowa w art. 141f ust. 1, działają przedsiębiorstwa pomocniczych usług bankowych, dane zawarte w sprawozdaniach tych przedsiębiorstw włącza się do skonsolidowanego sprawozdania finansowego sporządzanego przez podmiot dominujący.",

---

[5)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1.

d) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Komisja Nadzoru Finansowego monitoruje spełnianie przez finansową spółkę holdingową i finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej warunków, o których mowa w art. 48r ust. 1 albo art. 48s ust. 1.

9. Finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej przekazują, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, informacje niezbędne do monitorowania spełniania warunków, o których mowa w art. 48r ust. 1 albo art. 48s ust. 1.”;

37) w art. 141h:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W celu sprawdzenia uzyskanych informacji inspektorzy nadzoru bankowego oraz osoby upoważnione przez Komisję Nadzoru Finansowego mogą dokonywać czynności kontrolnych w podmiotach działających w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1, finansowych spółkach holdingowych, finansowych spółkach holdingowych o działalności mieszanej oraz przedsiębiorstwach pomocniczych usług bankowych świadczących usługi na rzecz przedsiębiorstw działających w tych holdingach, finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja Nadzoru Finansowego może żądać od:

1) banku dominującego w holdingu bankowym krajowym lub

2) mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiotu dominującego w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. c–e, lub

3) finansowej spółki holdingowej, lub

4) finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej

– zlecenia wskazanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego biegłemu rewidentowi zbadania sytuacji finansowej podmiotów zależnych od nich lub podmiotów posiadających z nimi bliskie powiązania, w przypadku gdy w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego istnieją wątpliwości co do rzetelności zatwierdzonych sprawozdań lub gdy konieczne jest zbadanie ich związku gospodarczego z innym podmiotem, z tym że koszt zleconego badania ponosi odpowiednio bank, podmiot dominujący w holdingu, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.”;

38) w art. 141k:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 141f ust. 1 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b i c”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 141f ust. 1 pkt 2–5” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e”;

39) w art. 141m:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 141f ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 141f ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1”;

40) w art. 141q ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli bank nie podejmie działań, o których mowa w ust. 7, lub Komisja Nadzoru Finansowego uzna je za niewystarczające, Komisja Nadzoru Finansowego może zalecić lub nakazać bankowi podjęcie środków, o których mowa odpowiednio w art. 138 ust. 1 lub 2.”;

41) w art. 141t:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 141f ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1”,

b) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) bank udzielający wsparcia spełnia wymagania określone w art. 92, art. 412 i art. 460 rozporządzenia nr 575/2013, a także zalecenia, o których mowa w art. 138 ust. 1 pkt 4–6, i nakazy, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje ich naruszenia;”;

42) w art. 142 w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) art. 92 rozporządzenia nr 575/2013 z uwzględnieniem dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2,

2) art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych (Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 1, z późn. zm.[6)]) z uwzględnieniem wyższego wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 128 ust. 6a pkt 5, oraz obowiązku przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1,

3) nadzorczych miar płynności, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 128 ust. 6a pkt 5, obowiązku przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1, a także przepisów art. 412, art. 429 i art. 460 rozporządzenia nr 575/2013 lub przepisów działu IV rozdziału 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,";

43) w art. 146a w ust. 6 wyrazy „art. 141f ust. 1 pkt 2–5" zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e";

44) w art. 146b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wobec banku spółdzielczego Komisja Nadzoru Finansowego może także wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, jeżeli:

1) bank spółdzielczy nie spełnia obowiązku zrzeszania się zgodnie z art. 16 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających lub

2) fundusze własne obniżyły się poniżej poziomu 1 000 000 euro, o którym mowa w art. 5 ust. 1a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.",

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, przepisu art. 5a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, w zakresie dotyczącym możliwości ograniczenia przez Komisję Nadzoru Finansowego zakresu działalności banku spółdzielczego związanego z wysokością kapitału założycielskiego, nie stosuje się.";

45) w art. 171 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność polegającą na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób,

podlega grzywnie do 20 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 5.".

Art. 2. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2021 r. poz. 102) w art. 10c w ust. 1a w pkt 2 wyrazy „art. 138 ust. 1 pkt 2 i 2a ustawy – Prawo bankowe" zastępuje się wyrazami „art. 138 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo bankowe".

Art. 3. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1198) w art. 3 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. BGK przestrzega przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[7)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013", oraz aktów przyjętych zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.".

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 18 oraz Dz. Urz. UE L 271 z 30.10.2018, str. 10.

7) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 328 i 355) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 4z dodaje się pkt 4za i 4zb w brzmieniu:

„4za) rozporządzeniu 2017/2402 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.[8)]);

4zb) rozporządzeniu 2017/587 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387, z późn. zm.[9)]);”,

b) w pkt 59 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 60 i 61 w brzmieniu:

„60) kadrze kierowniczej wyższego szczebla – rozumie się przez to członka zarządu, dyrektora lub inną osobę, posiadających wiedzę z zakresu ryzyka związanego z działalnością domu maklerskiego oraz podejmujących decyzje mające wpływ na to ryzyko;

61) ryzyku nadmiernej dźwigni – rozumie się przez to ryzyko nadmiernej dźwigni w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia 575/2013.”;

2) w art. 18b dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Spółka prowadząca rynek regulowany może odstąpić od stosowania systemów minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1, w przypadku kojarzenia zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych instrumentów finansowych w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 2017/587.”;

3) w art. 73 ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 2017/587, pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6b.”;

4) po art. 78i dodaje się art. 78j w brzmieniu:

„Art. 78j. Emitent, którego instrumenty finansowe zostały wprowadzone do ASO MŚP, uwzględnia na liście osób posiadających dostęp do informacji poufnej wszystkie osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a rozporządzenia 596/2014.”;

5) w art. 100:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej wskazanej przez Komisję albo zobowiązać dom maklerski do zlecenia kontroli tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej wskazanej przez Komisję.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Koszty kontroli zleconej przez Komisję lub kontroli, do której zlecenia Komisja zobowiązała dom maklerski, ponosi Komisja.

1b. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1a, stwierdzono istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.”;

---

8) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 195 z 19.06.2020, str. 119.

9) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2019, str. 56.

6) w art. 102a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja, badając rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków przez osobę, której dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji informacji również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.”;

7) art. 102c otrzymuje brzmienie:

„Art. 102c. 1. Komisja dokonuje oceny, czy członkowie zarządu i rady nadzorczej spełniają wymogi określone w art. 103. W ocenie uwzględnia się w szczególności przypadki uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517), z wykorzystaniem działalności domu maklerskiego, uzasadnionego podejrzenia usiłowania popełnienia tego przestępstwa lub istnienia podwyższonego ryzyka popełnienia tego przestępstwa.

2. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103, Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie albo, w drodze decyzji, odwołać go.

3. Komisja może zawiesić w czynnościach członka zarządu domu maklerskiego do czasu podjęcia przez właściwy organ domu maklerskiego uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie.

4. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony albo odwołany.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, nad którymi nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.”;

8) w art. 103:

a) w ust. 1e w pkt 1 wyrazy „grupy kapitałowej” zastępuje się wyrazami „grupy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1–1h stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, nad którymi nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.”;

9) w art. 110a w ust. 1:

a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

„6a) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;

6b) grupie z państwa trzeciego – rozumie się przez to grupę, w której jednostka dominująca, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, ma siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie;”,

b) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) unijnej dominującej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia 575/2013;”;

10) w art. 110e uchyla się ust. 4;

11) w art. 110f w ust. 6:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) niezwłocznie udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału;

2) niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem;”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) niezwłocznie przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej.”;

12) po art. 110f dodaje się art. 110fa i art. 110fb w brzmieniu:

„Art. 110fa. 1. Do grupy z państwa trzeciego, do której należą:

1) co najmniej dwa podmioty będące domem maklerskim albo finansową spółką holdingową, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3 tej ustawy, albo

2) zagraniczna firma inwestycyjna i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, albo

3) instytucja kredytowa i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, albo

4) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 11e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, albo

5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 11g ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1

– należy także jeden podmiot będący pośrednią unijną jednostką dominującą.

2. Pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 29d rozporządzenia 575/2013, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa albo unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

3. W przypadku gdy do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, nie należy instytucja kredytowa, pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

4. Do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu zgody Komisji, mogą należeć dwa podmioty będące pośrednimi unijnymi jednostkami dominującymi. Zgody udziela się na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Komisja może wydać zgodę, o której mowa w ust. 4, w przypadku gdy:

1) przynależenie do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą byłoby niezgodne z przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, w którym znajduje się siedziba podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji grupy z państwa trzeciego, z których wynika obowiązek rozdzielenia działalności, lub z decyzjami właściwego organu nadzoru tego państwa, z których wynika obowiązek takiego rozdzielenia, lub

2) organ właściwy dla pośredniej unijnej jednostki dominującej w sprawach przymusowej restrukturyzacji wyda opinię, zgodnie z którą przynależenie do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą zmniejszyłoby możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji takiej pośredniej unijnej jednostki dominującej.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, gdy obowiązek rozdzielenia działalności, o którym mowa w tym przepisie, związany jest z działalnością o charakterze inwestycyjnym, jednym z podmiotów będących pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

Art. 110fb. 1. W przypadku gdy dom maklerski, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, należą do grupy z państwa trzeciego, której łączna wartość aktywów na terytorium państw członkowskich jest niższa niż równowartość w złotych 40 000 000 000 euro, przepisu art. 110fa nie stosuje się.

2. Łączna wartość aktywów, o której mowa w ust. 1, stanowi sumę:

1) aktywów każdego z podmiotów, o których mowa w art. 110fa ust. 1 pkt 1–5, należących do grupy z państwa trzeciego, działających na terytorium państw członkowskich, wynikających z bilansu skonsolidowanego albo bilansów tych podmiotów sporządzonych na poziomie jednostkowym, jeżeli podmiot nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu, oraz

2) aktywów każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału utworzonego przez bank zagraniczny w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, oraz każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału zagranicznej osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie członkowskim.

3. Równowartość w złotych aktywów, o których mowa w ust. 1, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roku obrotowego.

4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o grupie z państwa trzeciego działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawierającą:

1) nazwy podmiotów należących do grupy z państwa trzeciego, nad którymi Komisja sprawuje nadzór, i wartość ich aktywów;
2) nazwę oddziału banku zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, należącego do grupy z państwa trzeciego, rodzaj czynności bankowych, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;
3) nazwę oddziału zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską, o której mowa w art. 115, należącego do grupy z państwa trzeciego, rodzaj czynności, o których mowa w art. 69, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;
4) nazwę podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą oraz nazwę grupy z państwa trzeciego, do której pośrednia unijna jednostka dominująca należy.”;

13) w art. 110g:

a) ust. 3–6 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego lub unijną instytucją dominującą oraz żaden z podmiotów zależnych tych podmiotów nie jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.

4. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

5. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz żaden z podmiotów zależnych tych podmiotów nie jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli dom maklerski ma największą sumę bilansową ze wszystkich firm inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013 w grupie.

6. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz żaden z podmiotów zależnych tych podmiotów nie jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez Komisję, także gdy żaden z domów maklerskich nie ma największej sumy bilansowej ze wszystkich firm inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013 w grupie, ale łączna suma bilansowa domów maklerskich należących do grupy jest większa od każdej z łącznych sum bilansowych innych instytucji należących do tej samej grupy mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim.”,

b) uchyla się ust. 7,

c) w ust. 8 wyrazy „ust. 5–7” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 5”;

14) w art. 110h:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komisja, wydając decyzję lub kierując zalecenie w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru w zakresie:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110r, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy oraz na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zaleceń w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a;”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja wydaje decyzje lub kieruje zalecenia, o których mowa w ust. 1, w terminie:

1) czterech miesięcy od dnia dostarczenia pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 1a;

2) czterech miesięcy od dnia dostarczenia pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2.

3. Komisja w decyzjach lub zalecaniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.”,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, oraz właściwe organy nadzoru nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 lub skierować zalecenia, o których mowa w art. 110r ust. 2a, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

7. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz właściwe organy nadzoru nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 lub skierować zalecenia, o których mowa w art. 110r ust. 2a, na zasadzie indywidualnej w rozumieniu art. 6–10 rozporządzenia 575/2013 albo zasadzie subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany.”,

d) w ust. 8 w zdaniu pierwszym po wyrazach „wydaje decyzję” dodaje się wyrazy „lub kieruje zalecenie”,

e) ust. 9–14 otrzymują brzmienie:

„9. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, wydała decyzję lub skierowała zalecenie po osiągnięciu wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji lub zaleceniu zainteresowanym właściwym organom nadzoru.

10. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, przy braku wspólnego stanowiska wydała decyzję lub skierowała zalecenie, o których mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom nadzoru informację o tej decyzji lub tym zaleceniu wraz z informacją o decyzjach i zaleceniach przekazanych Komisji przez inne właściwe organy nadzoru.

11. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydała decyzję lub skierowała zalecenie, o których mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji lub tym zaleceniu organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim.

12. Przesłanki wydania decyzji lub skierowania zalecenia, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, weryfikacja przesłanek wydania decyzji lub skierowania zalecenia może zostać przeprowadzona częściej na uzasadniony wniosek właściwego organu nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji lub skierowania zalecenia do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą.

13. Przesłanki wydania decyzji lub skierowania zaleceń, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja weryfikuje raz w roku również na wniosek właściwego organu nadzoru, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję lub zalecenie.

14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i właściwy organ nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, lub skierowania zalecenia, o którym mowa w art. 110r ust. 2a, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji lub skierowania zalecenia w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych.”;

15) użyte w art. 110i w ust. 1, 2 i 4, w art. 110j w ust. 2, w ust. 4 w pkt 3 i 5 i w ust. 5 w pkt 6, w art. 110k w ust. 2 w pkt 1–3 i w ust. 4, w art. 110m w ust. 3, w art. 110o w ust. 5 oraz w art. 110w w ust. 7 w różnym przypadku wyrazy „grupa kapitałowa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „grupa”;

16) w art. 110j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, ustanawia kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;

17) w art. 110r:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 2,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Komisja w ramach badania i oceny nadzorczej dokonuje przeglądu poziomu kapitału wewnętrznego domów maklerskich oraz wyników testów, o których mowa w art. 110t. Na podstawie tych przeglądów Komisja przekazuje domowi maklerskiemu zalecenia w zakresie dodatkowych funduszy własnych ponad kwotę funduszy własnych obliczoną na podstawie wymogów określonych:

1) w art. 110y ust. 3 lub

2) w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, lub

3) w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, lub

4) na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

2b. Zalecenia, o których mowa w ust. 2a, dotyczą ryzyka, które nie zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 110y ust. 3 pkt 1 i 4.

2c. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami, o których mowa w ust. 2a, w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez dom maklerski:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013;

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 110y ust. 3b;

3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

2d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami, o których mowa w ust. 2a, w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez dom maklerski:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013;

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 110y ust. 3a;

3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykażą, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub uzasadnione podejrzenie usiłowania popełnienia tego przestępstwa lub istnieje podwyższone ryzyko popełnienia tego przestępstwa, Komisja niezwłocznie informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, w tym kryteria stosowania zasady proporcjonalności, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.”;

18) w art. 110v:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, jest osoba, która:

1) pełni funkcję członka rady nadzorczej lub

2) należy do kadry kierowniczej wyższego szczebla, lub

3) świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, o ile:

a) łączne wynagrodzenie tej osoby w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość w złotych 500 000 euro oraz nie mniej niż średnie roczne wynagrodzenie osób, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz

b) świadczona przez tę osobę praca lub realizowane przez tę osobę zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej mają znaczny wpływ na profil ryzyka tej jednostki.

1b. Dom maklerski, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia 575/2013, i którego średnia wartość aktywów, obliczona dla czteroletniego okresu bezpośrednio poprzedzającego bieżący rok obrachunkowy, nie przekracza równowartości w złotych 5 000 000 000 euro, stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie. Stosowanie polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie dotyczy zmiennych składników wynagrodzenia oraz uznaniowych świadczeń emerytalnych.

1c. Dom maklerski, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia 575/2013, może stosować politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, także w przypadku, gdy średnia wartość jego aktywów, obliczona zgodnie z ust. 1b:

1) jest wyższa niż kwota wskazana w ust. 1b, ale nie przekracza średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 1 pkt 1 ani równowartości w złotych 15 000 000 000 euro – jeżeli dom maklerski spełnia kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia 575/2013,

2) jest niższa niż kwota wskazana w ust. 1b, ale nie niższa od średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 1 pkt 2

– oraz w przypadku gdy przemawiają za tym charakter, skala, złożoność działalności i struktura organizacyjna domu maklerskiego, a w przypadku domu maklerskiego należącego do grupy – cechy grupy, do której dom maklerski należy.

1d. Dom maklerski stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osoby, której roczna wysokość zmiennego wynagrodzenia nie przekracza równowartości w złotych 50 000 euro ani jednej trzeciej jej łącznego rocznego wynagrodzenia.

1e. Dom maklerski może nie stosować polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1d, w przypadku których przemawiają za tym przyjęte w domu maklerskim praktyki w zakresie wynagrodzeń i których charakter obowiązków i profil stanowisk uzasadnia takie niestosowanie, wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 2.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Komisja gromadzi informacje publikowane przez domy maklerskie zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i oraz k rozporządzenia 575/2013, a także informacje udzielane przez dom maklerski o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć, oraz wykorzystuje te informacje w celu prowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.

5. Dom maklerski, raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji:

1) informacje za rok poprzedni o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć;

2) dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość w złotych 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1a–1d i 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który przekazywane są dane zgodnie z ust. 5.”,

d) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Dom maklerski będący podmiotem dominującym nie stosuje przepisów ust. 1–8 na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 wobec podmiotów zależnych:

1) mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli stosują one szczególne regulacje dotyczące polityki wynagrodzeń określone w obowiązujących w tych państwach przepisach stanowiących implementację przepisów prawa Unii Europejskiej innych niż dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub w innych niż ta dyrektywa przepisach prawa Unii Europejskiej;

2) mających siedzibę w państwie trzecim, jeżeli stosowałyby one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, gdyby miały siedzibę w państwie członkowskim.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się wobec osób świadczących pracę lub realizujących zadania na rzecz podmiotów zależnych domu maklerskiego będących spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013, firmą inwestycyjną, zagraniczną firmą inwestycyjną nieprowadzącą działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo zagraniczną osobą prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, nieprowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej, które świadczą usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2–4, 6 i 7, oraz wywierają bezpośredni, istotny wpływ na profil ryzyka działalności domu maklerskiego.”;

19) w art. 110x pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń, w tym polityki wynagrodzeń stosowanej w ograniczonym zakresie, i sposób jej ustalania”;

20) po art. 110x dodaje się art. 110xa w brzmieniu:

„Art. 110xa. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, średnią wartość aktywów, o której mowa w:

1) art. 110v ust. 1c pkt 1,

2) art. 110v ust. 1c pkt 2

– uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, kategorię osób, o których mowa w art. 110v ust. 1e, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.”;

21) w art. 110y:

a) w ust. 1:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nakazać lub zalecić ograniczenie ryzyka w prowadzonej działalności, w tym ryzyka wynikającego z powierzenia wykonywania czynności, o którym mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) ograniczyć wypłatę zysków lub zakazać wypłaty zysków akcjonariuszom, udziałowcom lub posiadaczom instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013, zaliczonych zgodnie z przepisami części drugiej tytułu pierwszego rozdziału 3 rozporządzenia 575/2013 do kapitału dodatkowego Tier I domu maklerskiego;”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 4,

c) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b, art. 110c art. 110g, art. 110e lub w art. 393 rozporządzenia 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów,”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110u, wynika, że:

a) działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów w zakresie funduszy własnych,

b) dom maklerski jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402,

c) korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych dom maklerski mógł sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat,

d) dom maklerski systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnych do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a,”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3k w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, Komisja, nakazując domowi maklerskiemu przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, określa, że:

1) co najmniej 75% dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych stanowi kapitał Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 575/2013;

2) co najmniej 75% kapitału Tier I, o którym mowa w pkt 1, składa się z kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia 575/2013.

3b. W przypadku dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, Komisja nakazuje spełnianie takiego wymogu za pomocą kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 575/2013.

3c. Komisja, nakazując domowi maklerskiemu przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, może nakazać spełnianie takiego wymogu większym niż określony w ust. 3a udziałem kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 575/2013, lub kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia 575/2013, jeżeli wynika to z potrzeby zwiększenia zdolności absorpcji potencjalnych strat zidentyfikowanych w wyniku badania i oceny nadzorczej.

3d. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniająca ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013;

2) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013;

3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni.

3e. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniająca rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013;

2) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym;

3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli zalecenia uwzględniają rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni.

3f. Ryzyko, o którym mowa w ust. 3 pkt 4 lit. b, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu, w przypadku gdy kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez Komisję zgodnie z ust. 3 pkt 4, z uwzględnieniem oszacowań kapitału wewnętrznego, o którym mowa w art. 110e, jest wyższa niż kwota funduszy własnych wynikająca z wymogów określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

3g. Komisja ocenia ryzyko istotne, na jakie narażony jest dom maklerski, wynikające z prowadzonej działalności, z uwzględnieniem profilu ryzyka domu maklerskiego oraz:

1) specyficznego dla domu maklerskiego ryzyka, które wyraźnie zostało wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub które w tych przepisach nie zostało wyraźnie uwzględnione;

2) specyficznego dla domu maklerskiego ryzyka, w przypadku którego istnieje prawdopodobieństwo, że zostanie niedoszacowane mimo spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

3h. Przy ocenie ryzyka, o którym mowa w ust. 3g pkt 2, nie uwzględnia się ryzyka podlegającego rozwiązaniom przejściowym lub przepisom przewidującym zasadę praw nabytych określonych w przepisach rozporządzenia 575/2013.

3i. Ryzyko stopy procentowej w ramach portfela niehandlowego z działalności domu maklerskiego może zostać uznane przez Komisję za istotne, w szczególności gdy:

1) wartość ekonomiczna kapitału własnego domu maklerskiego zmniejszyła się o ponad 15% jego kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 575/2013, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 98 ust. 5a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE;

2) wynik odsetkowy netto domu maklerskiego obniżył się znacznie w następstwie nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych, określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu, o których mowa w pkt 1.

3j. Przez portfel niehandlowy, o którym mowa w ust. 3i, rozumie się pozycje aktywów oraz pozycje pozabilansowe domu maklerskiego, które nie stanowią portfela handlowego domu maklerskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 86 rozporządzenia 575/2013.

3k. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 4, Komisja informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny o nałożeniu na dom maklerski dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny o zaleceniach, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od domu maklerskiego oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w przepisach rozporządzenia 575/2013 lub ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.”,

e) w ust. 4 uchyla się pkt 4,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.”;

22) w art. 110z ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może zobowiązać dom maklerski do sporządzania i przekazywania, na koszt tego domu, dodatkowych informacji sprawozdawczych, niezwłocznie lub z określoną częstotliwością, w tym w zakresie sprawozdawczości dotyczącej sytuacji kapitałowej, poziomu płynności lub dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia 575/2013, lub ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane, i nie dotyczą informacji będących w posiadaniu Komisji.”;

23) w art. 110zi w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;”;

24) w art. 150:

a) w ust. 1 w pkt 15 w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m–o w brzmieniu:

„m) Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu lub Bankowi Światowemu, na ich wniosek, w zakresie niezbędnym do programów oceny sektora finansowego,

n) Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych, na jego wniosek, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez ten Bank ilościowych badań skutków,

o) Radzie Stabilności Finansowej, na jej wniosek, w zakresie niezbędnym do wykonywania jej mandatu;”,

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, zawiera w szczególności:

1) uzasadnienie potrzeby udzielenia informacji w odniesieniu do zadań wykonywanych przez wnioskodawcę;

2) określenie charakteru, zakresu i formy informacji oraz sposobu ich ujawniania lub przekazywania;

3) zapewnienie, że informacje:

a) są niezbędne do realizacji zadań wykonywanych przez wnioskodawcę i nie wykraczają poza zakres zadań przez niego wykonywanych,

b) zostaną przekazane lub ujawnione wyłącznie osobom realizującym zadanie, na potrzeby którego złożony został wniosek, oraz które na mocy przepisów prawa obowiązującego w państwie siedziby wnioskodawcy lub prawa międzynarodowego są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

4. Informacje udostępniane wnioskodawcom, o których mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, są przekazywane wyłącznie zbiorczo lub w formie zanonimizowanej.

5. Komisja może udostępnić wnioskodawcom, o których mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, informacje inne niż określone w ust. 4 wyłącznie w siedzibie Komisji.”;

25) w art. 167a:

a) w ust. 1 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”,

b) w ust. 2 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.[10)]).”;

2) w art. 3a w pkt 1 wyrazy „art. 124 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 124 ust. 1a”;

3) po art. 11a dodaje się art. 11aa w brzmieniu:

„Art. 11aa. 1. W sprawach z zakresu właściwości Komisji, dotyczących wyrażenia zgody na pełnienie funkcji w organach podmiotów podlegających nadzorowi Komisji, stroną postępowania jest wyłącznie wnioskodawca. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

---

10) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13.

2. Odpis ostatecznej decyzji odmawiającej wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, doręcza się osobie, której dotyczył wniosek.

3. W odpisie decyzji doręczanej osobie, o której mowa w ust. 2, pomija się informacje ustawowo chronione, chyba że osoba ta ma dostęp do tych informacji w związku z pełnioną funkcją lub na podstawie przepisów odrębnych.

4. Osobie, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego na tę decyzję.”;

4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 1 w lit. zg średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zh w brzmieniu:

„zh) wydawania decyzji, o której mowa w art. 48q ust. 3 lub art. 48s ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;”;

5) w art. 17ca:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Policji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komendant Główny Policji oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informacje przekazywane przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zgodnie z ust. 2 nie obejmują informacji, o których mowa w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27 i 2320).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – rozumie się przez to globalną instytucję o znaczeniu systemowym, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia 575/2013;”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;”,

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) jednostce zależnej – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;”,

d) uchyla się pkt 11,

e) po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) rozporządzeniu 806/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1, z późn. zm.[11)]);

[11)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 226 oraz Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1.

14b) rozporządzeniu 2017/2402 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.[12)]);”;

2) w art. 5 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) identyfikowanie instytucji finansowych istotnych dla systemu finansowego;

3) współpraca z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego, w tym informowanie o podjętych działaniach makroostrożnościowych, współpraca z innymi organami Unii Europejskiej, organami nadzoru makroostrożnościowego z państw członkowskich lub państw trzecich, a także instytucjami międzynarodowymi;”;

3) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Członkowie Komitetu, w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej na rzecz realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1, mogą zawierać porozumienia z organami realizującymi zadania z tego zakresu w państwach członkowskich, z bankami centralnymi wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, oraz z organami nadzoru nad rynkiem finansowym w państwach członkowskich i właściwymi ministrami w państwach członkowskich.”;

4) w art. 19:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 92 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 1 lit. a–c”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 328, 355 i 680), uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680), oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”;

5) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet informuje Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.”;

6) w art. 21:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 92 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 1 lit. a–c”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

[12)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 195 z 19.06.2020, str. 119.

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”;

7) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet informuje Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.”;

8) w art. 24:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych ocenia co kwartał natężenie cyklicznego ryzyka systemowego oraz wysokość i adekwatność wskaźnika bufora antycyklicznego, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rekomendację Komitetu dotyczącą natężenia cyklicznego ryzyka systemowego oraz wysokości i adekwatności wskaźnika bufora antycyklicznego;”;

9) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Globalną instytucją o znaczeniu systemowym może być:

1) grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, lub

2) instytucja, która nie jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.”,

b) uchyla się ust. 2;

10) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, na poziomie co najmniej 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, zgodnie z kategorią, do której została przyporządkowana (bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym).”,

b) w ust. 3:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kategorii wyższych niż czwarta – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie wyższym niż 2,5%.”,

– uchyla się pkt 6;

11) w art. 35:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku przyporządkowania do kategorii, o której mowa w art. 34 ust. 3 pkt 5, decyzja określa również poziom bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Komisja Nadzoru Finansowego w uzasadnionych przypadkach może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyporządkować podmiot, o którym mowa w art. 33 ust. 1, do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, jeżeli na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 36 ust. 1, podmiot ten nie zostałby przyporządkowany do żadnej z tych kategorii, identyfikując jednocześnie ten podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym.

2b. Komisja Nadzoru Finansowego po dodatkowej identyfikacji, o której mowa w art. 36 ust. 1a, może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyporządkować globalną instytucję o znaczeniu systemowym do kategorii, której odpowiada bufor na niższym poziomie.”,

c) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–2b”,

d) uchyla się ust. 4;

12) w art. 36:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego dodatkowo identyfikuje globalne instytucje o znaczeniu systemowym i przyporządkowuje je do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz na podstawie kryterium transgranicznej działalności danej grupy, z wyłączeniem transgranicznej działalności między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 806/2014.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyjmuje procedury w celu identyfikacji, o której mowa w ust. 1 i 1a, w oparciu o rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 1222/2014 z dnia 8 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (Dz. Urz. UE L 330 z 15.11.2014, str. 27, z późn. zm.[13)]).”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.”;

13) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Inną instytucją o znaczeniu systemowym niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, zwaną dalej „inną instytucją o znaczeniu systemowym”, może być instytucja albo grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, dominująca instytucja z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013 lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013.”;

14) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1, nie większej niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, albo w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a, większej niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 (bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym).”;

15) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, identyfikuje inną instytucję o znaczeniu systemowym i nakłada na nią bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym do wysokości 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu oraz po otrzymaniu zgody Komisji Europejskiej, identyfikuje inną instytucję o znaczeniu systemowym i nakłada na nią bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym większy niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.”,

c) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,

[13)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 240 z 08.09.2016, str. 1.

d) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–2”,

e) uchyla się ust. 4,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu dotyczącą metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym.”;

16) art. 40–44 otrzymują brzmienie:

„Art. 40. Wydając decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1 i 1a, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę, czy bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym nie będzie wywierał nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego Unii Europejskiej poprzez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

Art. 41. W przypadku gdy inna instytucja o znaczeniu systemowym jest jednostką zależną globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, która jest instytucją albo grupą, na czele której stoi unijna instytucja dominująca, i podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej, bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym, który ma zastosowanie na zasadzie indywidualnej lub zasadzie subskonsolidowanej, nie przekracza niższej z następujących wartości:

1) sumy:

a) wyższego z buforów – bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, mającego zastosowanie wobec grupy na zasadzie skonsolidowanej, oraz

b) 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 albo

2) 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 albo wskaźnika łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, o którym mowa w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a.

Art. 42. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym utrzymują w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez te instytucje:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

Art. 43. W przypadku gdy grupa na zasadzie skonsolidowanej podlega wymogowi bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym oraz wymogowi bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, zastosowanie ma wyższy z tych buforów.

Art. 44. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o:

1) zidentyfikowanych globalnych instytucjach o znaczeniu systemowym oraz innych instytucjach o znaczeniu systemowym;

2) kategoriach przyporządkowania poszczególnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym;

3) uzasadnieniu przyporządkowania do kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3;

4) poziomach nałożonych buforów.

2. Komisja Nadzoru Finansowego zamieszcza informacje, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej.

3. Komisja Nadzoru Finansowego powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zamiarze nałożenia bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym co najmniej:

1) miesiąc przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1;

2) 3 miesiące przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a.

4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) uzasadnienie wprowadzenia albo zmiany bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia ryzyka;

2) ocenę przewidywanego wpływu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej;

3) propozycję wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, który Komisja Nadzoru Finansowego zamierza nałożyć lub zmienić.”;

17) w art. 45:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego oraz globalne instytucje o znaczeniu systemowym o wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może, w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Komitetu w zakresie, o którym mowa w art. 35 ust. 1–2b, wydać, zmienić albo uchylić decyzję, o której mowa w art. 35 ust. 1–2b. W przypadku zmiany decyzji Komisja Nadzoru Finansowego przyporządkowuje globalną instytucję o znaczeniu systemowym do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do opinii, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.”,

c) uchyla się ust. 4;

18) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu identyfikacji innych instytucji o znaczeniu systemowym i adekwatności wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym o wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego, po zasięgnięciu opinii Komitetu w zakresie, o którym mowa w art. 39 ust. 1 i 1a, w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, może wydać, zmienić albo uchylić decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1 lub 1a.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do opinii, o której mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.”;

19) art. 47–52 otrzymują brzmienie:

„Art. 47. Instytucja utrzymuje dodatkową kwotę kapitału podstawowego Tier I w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, w celu zapobiegania ryzyku systemowemu nieobjętemu tym rozporządzeniem, buforem antycyklicznym specyficznym dla instytucji, buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym i buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym oraz ograniczania tego ryzyka, w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 (bufor ryzyka systemowego).

Art. 48. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą instytucja utrzymuje w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 47, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez tę instytucję:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

Art. 49. 1. Bufor ryzyka systemowego stosuje się łącznie z buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Jeżeli wymóg stanowiący sumę dodatkowej kwoty kapitału podstawowego Tier I nałożony na instytucję na podstawie art. 47 oraz wyższej z kwot nałożonych na tę instytucję na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 38 ust. 1 w stosunku do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 miałby być wyższy niż 5%, na stosowanie tego wymogu w takiej wysokości wymagana jest zgoda Komisji Europejskiej.

3. Z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komitetu, występuje:

1) Komisja Nadzoru Finansowego – w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5%, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, po określeniu przez Ministra Finansów wskaźnika bufora ryzyka systemowego, bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, albo

2) Minister Finansów – w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5%, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem określenia przez Ministra Finansów, po nałożeniu przez Komisję Nadzoru Finansowego bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, wskaźnika bufora ryzyka systemowego.

4. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.

Art. 50. 1. Bufor ryzyka systemowego jest obliczany w odniesieniu do kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji, wobec których bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie zgodnie z ust. 8, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub subskonsolidowanej.

2. Instytucja oblicza bufor ryzyka systemowego według wzoru:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

B_{SR} – bufor ryzyka systemowego,

r_T – wskaźnik bufora mający zastosowanie do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji,

E_T – łączną kwotę ekspozycji na ryzyko instytucji obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013,

i – podzbiór ekspozycji, o którym mowa w ust. 3,

r_i – wskaźnik bufora mający zastosowanie do kwoty ekspozycji na ryzyko podzbioru ekspozycji i,

E_i – kwotę ekspozycji na ryzyko instytucji w odniesieniu do podzbioru ekspozycji i obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.

3. Bufor ryzyka systemowego może mieć zastosowanie do:

1) wszystkich ekspozycji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) ekspozycji sektorowych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

   a) ekspozycji detalicznych wobec osób fizycznych, zabezpieczonych przez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach mieszkalnych,

b) ekspozycji wobec osób prawnych, zabezpieczonych przez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach komercyjnych,

c) ekspozycji wobec osób prawnych, z wyłączeniem ekspozycji określonych w lit. b,

d) ekspozycji wobec osób fizycznych, z wyłączeniem ekspozycji określonych w lit. a;

3) wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska;

4) ekspozycji sektorowych określonych w pkt 2, znajdujących się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska, wyłącznie w celu umożliwienia uznania wskaźnika bufora ustalonego przez to państwo zgodnie z art. 53;

5) ekspozycji znajdujących się w państwach trzecich;

6) podzbiorów dowolnej kategorii ekspozycji wskazanych w pkt 2.

4. Bufor ryzyka systemowego może być zmieniany o 0,5 punktu procentowego lub wielokrotność 0,5 punktu procentowego, z tym że w przypadku podwyższenia tego bufora o więcej niż 0,5 punktu procentowego określa się harmonogram, zgodnie z którym instytucje powinny osiągnąć podwyższony poziom tego bufora.

5. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego może być zróżnicowany dla różnych podzbiorów instytucji i ekspozycji.

6. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego nałożony na ekspozycje znajdujące się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska jest określany w tej samej wysokości.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, co najmniej raz na 2 lata, ocenia adekwatność wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego, w tym kategorie instytucji, rodzaje i podzbiory ekspozycji, do których ma on zastosowanie, nałożonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ust. 8, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu w zakresie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1.

8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) wskaźnik lub wskaźniki bufora ryzyka systemowego;

2) rodzaje ekspozycji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego, oraz państwa, w których one się znajdują;

3) kategorie instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego;

4) dzień, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego;

5) harmonogram, o którym mowa w ust. 4.

9. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia:

1) rekomendację Komitetu dotyczącą:

a) wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego,

b) rodzajów ekspozycji, do których ma on być stosowany,

c) kategorii instytucji, do których ma on być stosowany

– wydaną po przeprowadzonej przez Komitet analizie w zakresie wywierania przez bufor ryzyka systemowego nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego przez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej;

2) opinię, zalecenie lub decyzję, o których mowa w art. 51 ust. 4 i 5;

3) potrzebę zapobiegania ryzyku systemowemu nieobjętemu rozporządzeniem 575/2013, buforem antycyklicznym specyficznym dla instytucji, buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym;

4) wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010.

Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia o zamiarze nałożenia albo zmiany wysokości bufora ryzyka systemowego:

1) Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego oraz

2) w przypadku gdy wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego ma objąć jednostkę zależną jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska – organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8, nie przekracza 3%, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych przekazuje nie później niż miesiąc przed dniem określenia tego wskaźnika.

3. Do progu 3%, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

4. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 w wysokości powyżej 3% do 5%:

1) w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się także o opinię Komisji Europejskiej, z tym że w przypadku gdy opinia jest negatywna, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia tę opinię albo informuje Komisję Europejską, za pośrednictwem Komitetu, o przyczynach jej nieuwzględnienia;

2) jeżeli wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego ma objąć jednostkę zależną jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się o wydanie zalecenia do Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, z tym że powiadomienie wysyła się nie później niż 6 tygodni przed dniem określenia tego wskaźnika, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Jeżeli zalecenia Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, o których mowa w ust. 4 pkt 2, są negatywne, a w sprawie określenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego w wysokości od 3% do 5% nie osiągnięto porozumienia z organem powiadomionym zgodnie z ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010. W takim przypadku określenie wskaźnika bufora ryzyka systemowego następuje po podjęciu decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

6. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8, przekracza 5%, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych przekazuje nie później niż 3 miesiące i 6 tygodni przed dniem określenia tego wskaźnika, zwracając się jednocześnie do Komisji Europejskiej o zgodę na określenie go w takiej wysokości.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przekazuje się także w przypadku, gdy bufor ryzyka systemowego ma mieć zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) opis ryzyka systemowego w Rzeczypospolitej Polskiej;

2) powody, dla których rozmiar ryzyka systemowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniające wysokość wskaźnika bufora ryzyka systemowego;

3) uzasadnienie wprowadzenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia tego ryzyka;

4) ocenę prawdopodobnego wpływu wskaźnika bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej – na podstawie dostępnych informacji;

5) wysokość wskaźnika bufora ryzyka systemowego i ekspozycje oraz państwa, w których one się znajdują, do których ten wskaźnik ma zastosowanie, oraz instytucje, które podlegają takim wskaźnikom;

6) w przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji – uzasadnienie, dlaczego bufor ryzyka systemowego dotyczy innego rodzaju ryzyka niż ryzyko objęte buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym.

Art. 52. Komitet zamieszcza na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego informacje o wskaźniku bufora ryzyka systemowego, zawierające w szczególności:

1) wysokość obowiązującego wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego;

2) kategorie instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego;

3) dzień, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego;

4) rodzaje ekspozycji i państwa, w których one się znajdują;

5) uzasadnienie określenia wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego – w przypadku gdy informacja ta nie zagraża stabilności systemu finansowego.”;

20) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska ustalił wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla tego państwa, instytucja stosuje wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do swoich ekspozycji w tym państwie, jeżeli bufory te pokrywają różne rodzaje ryzyka. W przypadku gdy bufory ryzyka systemowego pokrywają te same rodzaje ryzyka, zastosowanie ma bufor wyższy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o określeniu wskaźnika bufora ryzyka systemowego zgodnie z ust. 2.”;

21) w art. 55:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Instytucja jest obowiązana przeprowadzać wewnętrzny proces oceny w celu sprawdzenia, czy spełnia wymóg połączonego bufora i wymóg bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

2. Instytucja nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym wymóg połączonego bufora lub wymóg bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013, nie byłby spełniony.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) wymogu połączonego bufora.”;

22) w art. 56:

a) po ust. 1 dodaje się ust 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Instytucja, która nie spełnia wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oblicza maksymalną kwotę podlegającą wypłacie, powiązaną ze wskaźnikiem dźwigni (L-MDA) i niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o jej wysokości. W takim przypadku instytucja nie może dokonywać wypłat, o których mowa w ust. 4, w wysokości przekraczającej L-MDA.

1b. W przypadku gdy instytucja nie wykonuje zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może dokonać wypłat, o których mowa w ust. 3 i 4, jeżeli spełnia:

1) wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 oraz

2) dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz

3) wymóg:

a) połączonego bufora lub

b) bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustalenie MDA oraz L-MDA następuje wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań, które powodują obniżenie kapitału podstawowego Tier I, jeżeli ograniczenie to nie skutkuje niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem istniejących zobowiązań instytucji.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przed obliczeniem L-MDA instytucja:

1) nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I;

2) nie podejmuje zobowiązań w zakresie wypłat zmiennych składników wynagrodzeń lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;

3) nie dokonuje wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do ich wypłaty powstało w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013;

4) nie dokonuje wypłat z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013.”;

23) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się w wyniku zsumowania zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 oraz zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013.”;

24) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. L-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie obliczeń, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz wartości współczynnika L-MDA ustalonego zgodnie z art. 58, pomniejszony o kwoty, o których mowa w art. 56 ust. 4.

2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się w wyniku zsumowania zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 oraz zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013.

3. Od kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.”;

25) art. 58 i art. 59 otrzymują brzmienie:

„Art. 58. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez instytucję kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik MDA wynosi 0;

2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik MDA wynosi 0,2;

3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik MDA wynosi 0,4;

4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik MDA wynosi 0,6.

2. W przypadku gdy utrzymywany przez instytucję kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek ekspozycji całkowitej obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia 575/2013, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik L-MDA wynosi 0;

2) drugim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik L-MDA wynosi 0,2;

3) trzecim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik L-MDA wynosi 0,4;

4) czwartym kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia 575/2013 – współczynnik L-MDA wynosi 0,6.

3. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli, o których mowa w ust. 1, oblicza się jako:

1) dolny kres kwartylu – ((wymóg połączonego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013)/4) x (Qn – 1),
2) górny kres kwartylu – ((wymóg połączonego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013)/4) x Qn

– w których „Qn" oznacza numer porządkowy danego kwartylu.

4. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli, o których mowa w ust. 2, oblicza się jako:

1) dolny kres kwartylu – ((wymóg bufora wskaźnika dźwigni wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia 575/2013)/4) x (Qn – 1),
2) górny kres kwartylu – ((wymóg bufora wskaźnika dźwigni wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 4 rozporządzenia 575/2013)/4) x Qn

– w których „Qn" oznacza numer porządkowy danego kwartylu.

5. Przez kwartyl, o którym mowa w ust. 1–4, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności.

Art. 59. 1. W przypadku gdy instytucja, która nie spełnia wymogu połączonego bufora lub wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013, planuje dokonać wypłaty, o której mowa odpowiednio w art. 56 ust. 3 lub 4, niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o:

1) wysokości utrzymywanego przez nią kapitału w podziale na:
   a) kapitał podstawowy Tier I,
   b) kapitał dodatkowy Tier I,
   c) kapitał Tier II – w przypadku wypłaty, o której mowa w art. 56 ust. 3;
2) wysokości zysków z bieżącego okresu i zysków rocznych;
3) MDA obliczonej zgodnie z art. 57 lub L-MDA obliczonej zgodnie z art. 57a;
4) wysokości zysków podlegających podziałowi, które ma zamiar przeznaczyć na:
   a) wypłatę dywidendy,
   b) nabycie akcji własnych,
   c) płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013,
   d) wypłatę zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, zarówno w wyniku powstania nowego zobowiązania do ich wypłaty, jak i w przypadku wypłat wynikających z zobowiązania powstałego w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu połączonego bufora lub wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

2. Instytucja opracowuje metodę, która pozwala prawidłowo obliczyć wysokość zysków podlegających podziałowi, MDA i L-MDA, oraz przedstawia ją Komisji Nadzoru Finansowego, na jej żądanie.";

26) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora lub wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013, przygotowuje plan ochrony kapitału, który przedstawia Komisji Nadzoru Finansowego w terminie 5 dni roboczych od dnia, w którym stwierdziła, że nie spełnia tego wymogu.";

27) w art. 61:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) plan podwyższenia funduszy własnych w celu osiągnięcia zgodności z wymogiem połączonego bufora oraz wymogiem bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013, i przewidywany okres, w jakim to nastąpi.",

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego ocenia plan ochrony kapitału i zatwierdza ten plan, jeżeli uzna, że jego wdrożenie pozwoli utrzymać lub pozyskać wystarczający kapitał, aby umożliwić instytucji spełnienie jej wymogu połączonego bufora i wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013, w terminach określonych przez Komisję.";

28) w art. 62 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia naruszenia przez instytucję przepisów art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1, art. 47, art. 55 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 1 i 1a lub art. 61 ust. 3 Komisja Nadzoru Finansowego może:".

Art. 7. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, 1180 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 355) w art. 416 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Organ nadzoru pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą nie dokonuje weryfikacji równoważności, o której mowa w ust. 1, w przypadku państwa, wobec którego dokonał już takiej weryfikacji, albo gdy takiej weryfikacji dokonał organ nadzorczy z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą, o treści sprzecznej z tymi weryfikacjami, chyba że wynika to z konieczności uwzględnienia istotnych zmian dokonanych w systemie nadzoru, jaki sprawowany jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ustawy oraz na terytorium innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie przepisów stanowiących implementację tytułu I dyrektywy 2009/138/WE oraz w odpowiednim systemie nadzoru tego państwa.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842) w art. 70 w ust. 10 wyrazy „art. 138 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe” zastępuje się wyrazami „art. 138 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe”.

Art. 9. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[14)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia 575/2013.

Art. 10. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e ustawy zmienianej w art. 4, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia 575/2013 nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia 575/2013.

Art. 11. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

---

[14)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

Art. 12. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

Art. 13. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

Art. 14. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 oraz art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8, oraz

4) wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

5) zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

Art. 15. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz

3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, oraz

3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz

2) dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, oraz

3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6.

Art. 16. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r., w przypadku gdy utrzymywany przez instytucję, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0;

2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,2;

3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,4;

4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,6.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., w przypadku gdy utrzymywany przez instytucję, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0;

2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,2;

3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,4;

4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, którego kresy obliczono zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,6.

Art. 17. Do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 22b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. W przypadku wniosków w sprawach, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wnioskodawca, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uzupełnia wniosek zgodnie z art. 31 ust. 2 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 19. 1. Bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 42g ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, należące do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy zmienianej w art. 1, której łączna wartość aktywów na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 42h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wynosiła co najmniej równowartość w złotych 40 000 000 000 euro, dostosowują swoją działalność do wymogów, o których mowa odpowiednio w art. 42g i art. 42h ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 grudnia 2023 r.

2. Dom maklerski, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 110fa ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, należące do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 6b ustawy zmienianej w art. 4, której łączna wartość aktywów na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 110fb ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, wynosiła co najmniej równowartość w złotych 40 000 000 000 euro, dostosowują swoją działalność do wymogów, o których mowa w art. 110fa i art. 110fb ustawy zmienianej w art. 4, w terminie do dnia 30 grudnia 2023 r.

3. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed dniem 27 czerwca 2019 r. na wniosek banku, który należy do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy zmienianej w art. 1, której łączna wartość aktywów na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 42h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wynosiła co najmniej równowartość w złotych 40 000 000 000 euro, stosuje się przepis art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań w takich sprawach wszczętych i niezakończonych przed tym dniem stosuje się przepis art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na wniosek banku innego niż bank, o którym mowa w ust. 4, stosuje się przepis art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Równowartość w złotych kwot, o których mowa w ust. 1–3, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu 27 czerwca 2019 r.

Art. 20. 1. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, które prowadziły działalność w dniu 27 czerwca 2019 r. i po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nadal ją prowadzą, występują do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 28 czerwca 2021 r.

2. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, inne niż podmioty, o których mowa w ust. 1, które prowadzą działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, występują do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, które prowadzą działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą w terminie określonym w ust. 2 wystąpić z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48s ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. W przypadku wystąpienia z takim wnioskiem i uzyskania takiego zwolnienia przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. Do dnia ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 1–3, podmioty, o których mowa w ust. 1–3, mogą prowadzić działalność bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Jeżeli podmioty obowiązane do złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 lub 2, w terminach, o których mowa w ust. 1 lub 2, nie wystąpią z takimi wnioskami, przepis art. 141fa ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się.

Art. 21. Przepisy art. 146b ust. 3 i 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także, gdy obniżenie funduszy własnych banku spółdzielczego, o którym mowa w art. 146b ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. Do postępowań w sprawach, o których mowa w:

1) art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,

2) art. 110y ust. 3 pkt 1 lub 4 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy

– stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. W sprawach z zakresu właściwości Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 11aa ustawy zmienianej w art. 5, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. 1. Emitent, którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, może zdecydować o niestosowaniu jednolitego elektronicznego formatu raportowania w rozumieniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniającego dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu raportowania (Dz. Urz. UE L 143 z 29.05.2019, str. 1, z późn. zm.[15)]) do raportów rocznych oraz skonsolidowanych raportów rocznych, zawierających odpowiednio sprawozdania finansowe oraz skonsolidowane sprawozdania finansowe za rok obrotowy rozpoczynający się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2020 r., i sporządzić te raporty na zasadach dotychczasowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do raportów rocznych, o których mowa w ust. 1, sporządzonych przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu.

Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 9f ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

2) art. 110x pkt 4 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 110x pkt 4 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 5 pkt 1 i art. 24, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

2) art. 4 pkt 1 lit. a w zakresie pkt 4za oraz lit. b, pkt 5, 7, pkt 8 lit. b, pkt 10, 13, 14, pkt 17 lit. a, lit. b w zakresie art. 110r ust. 2a pkt 1–3, ust. 2b, ust. 2c pkt 1 i 2 i ust. 2d oraz lit. c i d, pkt 18–20, pkt 21 lit. a–c, lit. d w zakresie art. 110y ust. 3a–3c, ust. 3d pkt 1 i 3 oraz ust. 3e–3k oraz lit. e i f, pkt 22 i 24, które wchodzą w życie z dniem 26 czerwca 2021 r.;

3) art. 1 pkt 3 oraz pkt 28 lit. a i lit. c w zakresie art. 133a ust. 5d pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.;

4) przepisów:

   a) art. 1:

      – pkt 28 lit. c w zakresie art. 133a ust. 5a pkt 4 i ust. 5d pkt 3,

      – pkt 30 lit. c w zakresie art. 138 ust. 2d pkt 2,

   b) art. 4:

      – pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2a pkt 4 i ust. 2c pkt 3,

      – pkt 21 lit. d w zakresie art. 110y ust. 3d pkt 2,

   c) art. 6:

      – pkt 21 lit. a,

      – pkt 22 lit. a w zakresie art. 56 ust. 1a i ust. 1b pkt 3 lit. b oraz lit. b i c,

      – pkt 24,

      – pkt 25 w zakresie art. 58 ust. 2 i 4 i art. 59,

      – pkt 26–28

   – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

[15)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 145 z 04.06.2019, str. 85, Dz. Urz. UE L 233 z 10.09.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 326 z 16.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 429 z 18.12.2020, str. 1.